

Македония

Нар. Б. Библиотека, София.

„МАКЕДОНИЯ“

вестникъ за политика, културно-просвѣта и информация, излиза всѣки денъ, освенъ празнични дни.

АБОНАМЕНТЪ:

България: за година 30 л.,
1/2 година 15 л.; 3 мес. 8 левъ.
Странство: година 80 л.; 1/2 год.
40 л.; 3 мес. 20 л. Америка:
за год. 6 доларъ; 1/2 год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

На 1 кв. см. 2-40 л.
Малки обявления на дуна 50 ст.
Въ хрониката на родъ . 8 л.
Годешни и вѣнчални . 40 л.

Телефонъ № 2363

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и административна
къща „Славейковъ“ № 1.

Директоръ: Г. Куляшевъ

Дѣлото на св. Климентъ

Сказка на г. Ев. Спространовъ въ Татаръ-Пазарджикъ

М. Пазарджикъ, 29.XII 1927
г. На 28 т. м. пристигна въ града ни подиредседателя на Македонския националенъ комитетъ г. *Ефт. Спространовъ* и държа сказка за св. Климентъ Охридски.

Св. Климентъ билъ ученикъ на св. братя Кирила и Методия. Придружавалъ ги въ Ч. хия, Римъ, навѣстилъ, вдъхновявайки се отъ тѣхнитъ подвизи. Следъ смъртта на учителитѣ си, той и другаритѣ му си спомнятъ за България, за своето отечество и решаватъ да се върнатъ въ нея. Следъ кратка почивка царь Борисъ ги изпраща въ разни мѣстима на България. Св. Климентъ отива въ Македония, на югъ отъ красивото Охридско езеро, около р. Дѣволъ, край градоветѣ Охридъ, Дебъръ, Кичево, Битола, Мегленъ и пр. Тукъ той развилъ апостолска дейность — животописецътъ го нарича вторъ апостолъ на коринтянитѣ. Билъ е монахъ и е живѣлъ като ангелъ въртъдъ паството си. Отворилъ училище въ всѣки градъ. Обучението било разнообразно. Работилъ неуморно. Тѣй не само самъ

е училъ, но е и наблюдавалъ училищата въ другитѣ градове, уплътвалъ помощницитѣ си, наставлявалъ ги. Работилъ съ планъ и съ тактика. Ималъ е строго опредѣленъ курсъ, който е траялъ не по-малко отъ 5—6 години. Задачата му е била да създаде просвѣтени хора, да създаде интелгенция, да облагороди нравитѣ, да изкорени езическитѣ сбичаи на българитѣ. Животописецътъ казва *българи*, а не сърби или гърци. Въ 7—8 години покрилъ страната съ училища. Грамотността е влѣзла въ народа. Неуморно работилъ и между народа. Държалъ проповѣди съ кратко, ясно и популярно изложение на истината, бесѣдали ясно и вразумително. Свещеницитѣ заварилъ малограмотни и тѣхъ просвѣтилъ. Той е знаелъ, че безъ материална култура нѣма духовна такава. Настърчалъ земеделчието, особено овошарството. Научилъ народа да облагородява овошнитѣ дръвчета. Билъ е бѣща на сирацитѣ и утѣха на вдовицитѣ. Пѣтницитѣ намирали приютъ при него. И до днесъ сж запазени

нравитѣ, насадени отъ него. Когато се строи домъ за отдѣлно семейство, всѣки счита за свой дългъ да помогне на домакия-строителъ. Когато умре нѣкой и остави малолетни деца, за обработката на нивитѣ и подрѣжката на семейството взима грижата селото, докато порастнатъ децата. Женн ли се нѣкой, донасятъ му нужни предмети: тепсини, котли и др. Заеми стѣваха между четири очи, свидетелъ е Богъ. Въ семейството и обществото помалкитѣ отдаваха честь на по-голямтѣ, жената почита мъжа си, а мъжътъ обича жена си. Когато приказваха старитѣ, децата внимаваха и мислѣха. Старасха сѣ, щото всѣки членъ отъ семейството да има единъ занаятъ. Гостопримството бѣ дългъ на всички. Побогатитѣ канѣха на госта беднитѣ. Пияницитѣ съ прѣстъ се посочваха. Задужбината съществуваше даже и въ турско време: въ понеделникъ се раздаваше хлѣбъ, а въ четвъртъкъ — жито. Св. Климентъ е изпълнилъ блѣскаво своята задача. Умирѣлъ на 27 юлий 916 год. и бива погребанъ въ Охридъ, въ манастиря „св. Пантелеймонъ“.

Св. Климентъ ни завеща: българско училище, безгранична любовъ къмъ народа, неуморенъ трудъ, нравствена чистота и пр. и пр.

Днесъ, дето се е подвизавалъ Св. Климентъ, земята се тѣпчи отъ сърбина. Подобни варварства не вършеха и турцитѣ. Но македонския въпросъ възкрѣсва и се туря на зелената маса. Всички вече заговорватъ да се тури край на това робство и на това варварство. Ние трѣбва да сме будни, готови да жертвуваме лептата за дълото, да се организираме въ мощна организация, да сме единни, да работимъ и да върваме, че Отечеството ни ще се освободи и ние ще се върнемъ по домоветѣ ни.

Председателтъ на братството г. Влад. Карамфиловъ благодари на сказчика за хубавата сказка и на слушателитѣ за наслушването на тая много интересна сказка.

Най-новата жертва на сръбската варварска власт във Македония

Георги Ангюшевъ

отъ Неготино, тиквешко, който е бил убитъ на 29 декември въ родния му градъ. Всички признаци говорятъ, че и той е жертва на същата варварска система, която отне живота на Мише и Христо Гаврилови въ Щипъ, на Христо Григоровъ въ Гевгели и на Тома Куюнджисъ въ Струмица.

Правата на македонскитъ българи